

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudkyní JUDr. Kateřinou Malíkovou ve věci

žalobkyně: **ŠkoFIN, s.r.o.**, IČO 458 05 369
sídlem Pekařská 6, 15000 Praha 5
zastoupená JUDr. Stanislavem Dvořákem, advokátem
sídlem Pobřežní 394/12, Karlín, 186 00 Praha 8

proti
žalovanému: **Ing. I. Č.**, narozenému xxx
bytem xxx, xxx
zastoupenému Mgr. Kateřinou Douchovou, Ph.D., advokátkou
sídlem Ostružinová 1794, 252 28 Černošice

o zaplacení 1 560 994,48 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Žaloba, aby byla žalovanému uložena povinnost zaplatit žalobkyni 1 532 435 Kč spolu s úroky z prodlení ve výši 0,1 % denně z částky 523 556 Kč od 30. 3. 2014 do zaplacení s úroky z prodlení ve výši 0,1 % denně z částky 935 905 Kč od 2. 6. 2014 do zaplacení, se zamítá.
- II. Žalobkyně je povinna zaplatit žalovanému na náhradě nákladů řízení 144 038,40 Kč k rukám zástupkyně žalovaného JUDr. Kateřiny Douchové, Ph.D. advokátky, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se svou žalobou podanou dne 15. 5. 2017 u Obvodního soudu pro Prahu 5 domáhala na žalovaném zaplacení částky 1 560 994,48 Kč s příslušenstvím (připuštěna změna žaloby usnesením Obvodního soudu pro Prahu 5 dne 3. 10. 2017 čj. 24 C 161/2017-71) jakožto škodu, která jí vznikla v důsledku nemožnosti uspokojit se v insolvenčním řízení vedeném na majetek společnosti HXXXM s.r.o. Tvrdí, že žalovaný je od 30. 10. 2009 dosud jediným jednatelem a společníkem ve společnosti HXXXM s.r.o. IČO xxx (dále jen „společnost“). Tato společnost se žalobkyní uzavřela v listopadu 2011 celkem tři smlouvy o úvěru, na koupi tří osobních automobilů, a to tov. zn. Citroën C5 a dvou vozidel Škoda Superb. Následně byl na společnost HXXXM s.r.o. podán insolvenční návrh. Insolvenční řízení bylo vedeno pod sp. zn. MSPH xxx, a na společnost byl dne 11. 3. 2014 prohlášen konkurz. Výnos z prodeje vozidel tak byl vydán insolvenčnímu správci do majetkové podstaty. Žalobkyně má za to, že žalovaný nejednal s péčí řádného hospodáře, když přijal nepřiměřené závazky v době podpisu úvěrových smluv, což bylo nad rámec obvyklého podnikatelského risku. Z přehledu pohledávek přihlášených věřiteli společnosti do insolvenčního řízení pak vyplývá, že závazky společnosti vznikaly primárně v letech 2010-2014 a jejich celková výše přesáhla 70 mil. Kč s tím, že v období bezprostředně předcházejícím uzavření smluv došlo ke vzniku pohledávek přesahující 5,5 milionu Kč. Žalovaný tak neučinil vše potřebné a rozumné předpokládatelné k odvrácení úpadku. Nejednal proto s péčí řádného hospodáře ve smyslu § 194 odst. 5 a 6 a § 135 odst. 2 zák. č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku (dále jen „obch. zák.“), což vyplývá i z absence povinně zakládaných dokumentů do sbírky listin, konkrétně účetní závěrky za účetní období roku 2002-2008 a dále počínaje rokem 2013. Žalobkyně tedy požaduje zaplacení této částky z toho důvodu, že jako věřitel nemůže dosáhnout uspokojení svých pohledávek z předmětných úvěrových smluv z majetku společnosti pro její platební neschopnost a obrátila se proto s požadavkem na splnění předmětných závazků společnosti na žalovaného, jakožto zákonného ručitele dle výše uvedených paragrafů obch. zák. Rovněž žaluje z důvodu uvedeného v § 99 zákona č. 182/2006 Sb., insolvenčního zákona (dále jen „ins. zák.“) jelikož žalovaný měl na společnost podat insolvenční návrh již v roce 2011.
2. Žalovaný k žalobě uvedl, že tato je nedůvodná a navrhl ji zamítnout. V roce 2011, kdy si společnost vzala tři úvěry na vozidla, jednal žalovaný s péčí řádného hospodáře. Společnost HXXXM s.r.o. si vzala úvěry v průběhu listopadu 2011 a úpadek na společnost HXXXM byl prohlášen 19. 12. 2013, tj. až za 2 roky po uzavření smluv o úvěru. Do té doby společnost HXXXM s.r.o. úvěry řádně splácela. Celkově byl poskytnutý úvěr 1 781 000 087,79 Kč a nedoplatek v okamžiku, kdy žalobkyně odstoupila od smluv, činil pouze 347 952,32 Kč. Úvěr byl tedy více jak z 80 % splacen (splaceno bylo 1 433 596,47 Kč), avšak žalobkyně uplatňuje žalobou částku 1 560 994,48 Kč, což je 4,5 x výše než je cena nedoplatku. Žalovaný odkazuje na konstantní judikaturu Nejvyššího soudu s tím, že, zda jednatel postupoval s péčí řádného hospodáře nebo ne, se musí posuzovat k okamžiku, kdy byl daný úkon učiněn, tj. k listopadu 2011. V okamžiku, kdy společnost byla schopná plnit a splácet úvěrové smlouvy ještě rok a půl po jejich uzavření, tak je nutno jednoznačně dovodit to, že v době, kdy byly uzavřeny úvěrové smlouvy, byla společnost HXXXM s.r.o. schopna splácet a žalovaný tedy jednal s péčí řádného hospodáře. Poukazuje rovněž na skutečnost, že společnost HXXXM s.r.o. byla stavební firmou, která se dostala do úpadku v důsledku druhotné platební neschopnosti, kdy jí přestali platit její zákazníci, objednatelé staveb. V době, kdy byly uzavírány smlouvy o úvěru, měla společnost nasmlouvány zakázky v objemu až 50 mil. Kč, a to na velké stavbě v Xxx, dále měla zakázky v Praze a po celém Středočeském kraji.
3. Z provedeného dokazování má soud za zjištěné následující skutečnosti důležité pro rozhodnutí ve věci.

4. Žalobkyně je právnická osoba s předmětem podnikání. (vedle dalšího) poskytování nebo zprostředkování spotřebitelského úvěru (*prokázáno* výpisem z obchodního rejstříku žalobkyně)
5. Společnost HXXXM s.r.o. (dále jen „společnost“), IČO xxx, vznikla v roce 1998, má jediného společníka a jednatele v jedné osobě, a to od 26. 11. 2009 žalovaného. Předmětem podnikání jsou zednické práce provádění staveb, jejich změn a odstraňování. (*prokázáno* výpisem z obchodního rejstříku společnosti)
6. Společnost HXXXM s.r.o. uzavřela dne 16. 11. 2011 smlouvu o úvěru č. 761834 na nákup vozu t.zn. Citroën C5 (nové), cena vozu 699 832 Kč, zaplacení z vlastních zdrojů 69 983,20 Kč, výše úvěru sjednána 629 848,80 Kč, splácení formou měsíčních splátek po 16 489,20 Kč, počet splátek 60, splatnost k 30. dni v měsíci, poslední splátka 30. 11. 2016. Uzavření smlouvy předcházelo prověření klienta, podle kterého byla společnost vyhodnocena bez negativních informací („riziková okolnost nulová, žádný problém nezjištěn“), a úvěr byl schválen. K odstoupení od smlouvy došlo dne 6. 9. 2013. Žalovaný byl vyzván k zaplacení celkové dlužné částky 229 120 Kč nejpozději do 10. 1. 2014, kdy celkem pohledávky byly 477 880,33 Kč, výnos z prodeje byl 248 760,33 Kč. (*prokázáno* smlouvou o úvěru ze dne 16. 11. 2011, splátkovým kalendářem, obchodními podmínkami úvěrových smluv, protokolem o převzetí předmětu financování, schvalovacím protokolem, odstoupení od smlouvy o úvěru ze dne 6. 9. 2013, finančním vyúčtováním ze dne 31. 12. 2013)
7. Společnost HXXXM s.r.o. uzavřela dne 24. 11. 2011 smlouvu o úvěru č. 762392 na nákup vozu t.zn. Škoda Superb liftback (ojeté), cena vozu 510 000 Kč, zaplacení z vlastních zdrojů 102 000 Kč, výše úvěru sjednána 408 000 Kč, splácení formou měsíčních splátek po 10 211,52 Kč, počet splátek 60, splatnost k 25. dni v měsíci, poslední splátka 25. 11. 2016. Uzavření smlouvy předcházelo prověření klienta, podle kterého byla společnost vyhodnocena bez negativních informací („riziková okolnost nulová, žádný problém nezjištěn“), a úvěr byl schválen. K odstoupení od smlouvy došlo dne 6. 9. 2013. Žalovaný byl vyzván k zaplacení celkové dlužné částky 75 439 Kč nejpozději do 16. 1. 2014, kdy celkem pohledávky byly 414 281,19 Kč, výnos z prodeje byl 248 760,33 Kč. (*prokázáno* smlouvou o úvěru ze dne 24. 11. 2011, splátkovým kalendářem, obchodními podmínkami úvěrových smluv, protokolem o převzetí předmětu financování, schvalovacím protokolem, odstoupení od smlouvy o úvěru ze dne 6. 9. 2013, finančním vyúčtováním ze dne 6. 1. 2014)
8. Společnost HXXXM s.r.o. uzavřela dne 30. 11. 2011 smlouvu o úvěru č. 762882 na nákup vozu t.zn. Škoda Superb 3.6 FSI (ojeté), cena vozu 928 999,99 Kč, zaplacení z vlastních zdrojů 185 800 Kč, výše úvěru sjednána 743 199,99 Kč, splácení formou měsíčních splátek po 14 271,68 Kč, počet splátek 72, splatnost k 13. dni v měsíci, poslední splátka 13. 1. 2018. Uzavření smlouvy předcházelo prověření klienta, podle kterého byla společnost vyhodnocena bez negativních informací („riziková okolnost nulová, žádný problém nezjištěn“), a úvěr byl schválen. K odstoupení od smlouvy došlo dne 13. 9. 2013. Žalovaný byl vyzván k zaplacení celkové dlužné částky 764 187 Kč nejpozději do 8. 3. 2015. (*prokázáno* smlouvou o úvěru ze dne 30. 11. 2011, splátkovým kalendářem, obchodními podmínkami úvěrových smluv, protokolem o převzetí předmětu financování, schvalovacím protokolem, odstoupení od smlouvy o úvěru ze dne 13. 9. 2013, finančním vyúčtováním ze dne 26. 2. 2015)
9. Z příloh k účetním závěrkám vyplývá, že v roce 2009 byly pohledávky 486 000 Kč, závazky 764 121 Kč, byly tržby za prodej služeb 790 000 Kč, výkonová spotřeba 890 740 Kč, v roce 2010 byly pohledávky 9 718 041 Kč, závazky 34 589 977 Kč, tržby za prodej služeb 21 606 136 Kč, výkonová spotřeba 42 105 487 Kč, v roce 2011 byly tržby za prodej služeb 51 353 563 Kč,

výkonová spotřeba 38 653 610 Kč, v roce 2012 byly tržby za prodej služeb 17 481 529 Kč, výkonová spotřeba 11 992 705 Kč a v roce 2013 byly pohledávky 35 767 000 Kč, závazky 40 920 000 Kč. Účetní závěrky byly od roku 2009 do sbírky listin pravidelně zakládány, chybí pouze závěrky za roky 2004-2008. (*prokázáno* přílohami k účetním závěrkám, účetními závěrkami za cit. roky, sbírkou listin veřejně dostupnou na webových stránkách www.justice.cz)

10. Společnost (jako zhotovitel) měla uzavřenou se společností IXXX XXXV s.r.o. (jako objednatelem) smlouvu o dílo č. 110408 ze dne 8. 4. 2011 na výstavbu „xxx“ v xxx, dílo mělo být dokončeno do 30. 4. 2012, sjednaná cena byla 47 416 059 Kč bez DPH. Společnost vystavila faktury (po odečtu pozastávek) na částku 23 538 964,26 Kč. Objednatel však od smlouvy odstoupil a učinil jednostranné zápočty. Společnost se proti takovému jednání bránila za odborné pomoci advokátky JUDr. Miluše Jiráskové (po té JUDr. Jiřího Šídla), a to žalobou na určení neplatnosti odstoupení od smlouvy, když bylo deklarováno, že se připravuje žaloba na plnění. Řízení bylo vedeno pod. sp. zn. 54 Cm 31/2012 u Krajského soudu v Hradci Králové. K zajištění důkazu byl vyhotoven znalecký posudek č. 014/2012 dne 28. 8. 2012 znaleckým ústavem EXPERTIZA CZ – ZNALECKÝ ÚSTAV s.r.o., ve kterém znalec uvádí, že rozpracovanost stavby byla 58,01 % z celkové dodávky stavby za cenu 27 505 230 Kč (bez DPH). (*prokázáno* nespоровanými tvrzeními účastníků, znaleckým posudkem č. 014/2012 k čj. 2Nc 1301/2012, spisem Krajského soudu v Hradci Králové sp. zn. 54 Cm 31/2012)
11. Svědek V. T. vypověděl, že ve společnosti pracoval asi od roku 2010 asi do roku 2014 jako xxx a xxx. Firma byla poměrně dost vytížená, prováděla stavební činnost pro větší soukromé developerské firmy a stavební společnosti. Firma měla tři zaměstnance, vyjma žalovaného, a to svědka, dále stavbyvedoucího a přípravaře staveb. Účetnictví bylo zajištěno externí společností. Zakázky se sháněly přes obchodní kontakty a obvyklými kanály. Jedna z největších byla v Xxx, jednalo se o komplex bytových domů. Zakázek bylo 6-8 ročně, byly v řádu 1-20 milionů, zakázky do 1 milionu Kč společnost neakceptovala. Za jeho působnosti ve společnosti se realizovalo 15 zakázek. Platební morálka klientů byla různá, o platby se staral žalovaný. Zda byly vymáhány soudně svědek nevěděl. Společnost se dostala do finančních potíží několikrát, a to z toho důvodu, že neobdržela platby za své dodávky včas. Ve společnosti zpočátku jezdil vlastním vozem a vykazoval pracovní cesty, teprve poté mu byl přidělen vůz, který společnost získala na leasing, konkrétně to byl Citroën. Jedno vozidlo bylo přiděleno stavbyvedoucímu. Zakázky se prováděly jak v Praze, tak ve středočeském kraji a ta jedna z velkých v Xxx. Co se týče objemu této zakázky, byla neceněna na 60-70 milionů se ziskem. Ze společnosti odešel z toho důvodu, že ho oslovila jiná firma. Společnost byla průměrná, odpovídající době a v době, kdy z ní odcházel, měla majetek větší než v době jeho příchodu do společnosti. (*prokázáno* svědeckou výpovědí svědka V. T.)
12. Na majetek společnosti byl Městským soudem v Praze dne 19. 12. 2013 čj. MSPH xxx prohlášen konkurs. Původní správkyň byla JUDr. O. S., která byla vystřídána (z osobních důvodů) JUDr. D. U. (odvolán z důvodu vzniku funkce ústavního soudce), následoval Mgr. K. K. (odvolán z důvodu neplnění povinností insolvenčního správce: od svého ustanovení do funkce nepodal žádnou zprávu o stavu řízení, na výzvy soudu nereagoval ani po uložení pořádkové pokuty), konkurs dokončila DXXX XXXE, v.o.s. dne 3. 6. 2021. Smluvní dokumentace k zakázkám se nedohledala. Byly přihlášeny a zjištěny insolvenčním správcem pohledávky v celkové výši 46 757 014,07 Kč. Rovněž je konstatováno, že žalobkyně neoprávněně provedla prodej dvou vozidel, nicméně dobrovolně výtěžek z prodeje vydala do majetkové podstaty. Dle rozvrhového usnesení bylo žalobkyni vyplaceno 26 236,07 Kč. Žalovaný byl vyzván žalobkyní k úhradě pohledávky dopisem ze dne 18. 1. 2017. (*prokázáno* veřejně dostupnými informacemi na webových stránkách www.justice.cz, citovaným dopisem včetně dodejky, sděleními předchozích insolvenčních správců)

13. Soud neprováděl další dokazování, neboť měl k dispozici dostatek skutkových zjištění, na jejichž základě mohl ve věci rozhodnout, když důkazy hodnotil jednotlivě a ve vzájemné souvislosti ve smyslu ust. § 132 zák. č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“). K obsahu listinných důkazů nebylo ve vztahu k výše dovozeným skutkovým zjištěním vzneseno žádných připomínek, pokud jde o jejich věrohodnost či pravdivost, pročez nevystaly pochybnosti o jejich správnosti (vyjma částek vymáhaných žalující jak bude uvedeno dále). Výslech svědka T. soud hodnotí plně věrohodným. Jeho vylíčení událostí je logicky strukturované s přihlédnutím k přiměřenému časovému odstupu od rozhodných událostí, obsah jeho výpovědi lze bez obtíží zařadit do kontextu listinných důkazů a není vnitřně rozporný. K věrohodnosti svědka přispívá i přiznání mezer v paměti. Z přednesu a vystupování před soudem nic nenásvědčuje tomu, že by byl se žalovaným domluven.
14. Po právní stránce soud věc posoudil následovně. Dle ustanovení § 3028 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, se tímto zákonem řídí práva a povinnosti vzniklé ode dne nabytí jeho účinnosti. Dle odst. 2 není-li dále stanoveno jinak, řídí se ustanoveními tohoto zákona i právní poměry týkající se práv osobních, rodinných a věcných; jejich vznik jakož i práva a povinnosti z nich vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se však posuzují podle dosavadních právních předpisů. Řízení bylo zahájeno dne 15. 5. 2017, vychází však z úvěrových smluv uzavřených v roce 2011, soud proto na danou věc aplikoval zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník a č. 182/2006 Sb. v platném znění, insolvenční zákon.
15. Podle § 196 odst. 5 obch. zák. jsou členové představenstva povinni vykonávat svou působnost s péčí řádného hospodáře a zachovávat mlčenlivost o důvěrných informacích a skutečnostech, jejichž prozrazení třetím osobám by mohlo společnosti způsobit škodu. Je-li sporné, zda člen představenstva jednal s péčí řádného hospodáře, nese důkazní břemeno o tom, že jednal s péčí řádného hospodáře, tento člen představenstva. Ti členové představenstva, kteří způsobili společnosti porušením právních povinností při výkonu působnosti představenstva škodu, odpovídají za tuto škodu společně a nerozdílně. Smlouva mezi společností a členem představenstva nebo ustanovení stanov vylučující nebo omezující odpovědnost člena představenstva za škodu jsou neplatné. Členové představenstva odpovídají za škodu, kterou způsobili společnosti plněním pokynu valné hromady, jen je-li pokyn valné hromady v rozporu s právními předpisy. Podle odst. 6 členové představenstva, kteří odpovídají společnosti za škodu, ručí za závazky společnosti společně a nerozdílně, jestliže odpovědný člen představenstva škodu neuhradil a věřitelé nemohou dosáhnout uspokojení své pohledávky z majetku společnosti pro její platební neschopnost nebo z důvodu, že společnost zastavila platby. Rozsah ručení je omezen rozsahem povinnosti členů představenstva k náhradě škody. Ručení člena představenstva zaniká, jakmile způsobenou škodu uhradí.
16. Z § 135 odst. 2 obch. zák. se podává, že § 194 odst. 2 věty první až páté, odst. 4 až 7 a § 196a obch. zák. se použijí obdobně i na jednatele společnosti s ručením omezeným.
17. Podle § 98 ins. zák. dlužník, který je právnickou osobou nebo fyzickou osobou - podnikatelem, je povinen podat insolvenční návrh bez zbytečného odkladu poté, co se dozvěděl nebo při náležité pečlivosti měl dozvědět o svém úpadku. Tuto povinnost má i tehdy, byl-li pravomocně zastaven výkon rozhodnutí prodejem jeho podniku nebo exekuce podle zvláštního právního předpisu proto, že cena majetku náležejícího k podniku nepřevyšuje výši závazků náležejících k podniku; to neplatí, má-li dlužník ještě jiný podnik (odstavec 1). Povinnost podle odstavce 1 mají i zákonní zástupci dlužníka a jeho statutární orgán a likvidátor dlužníka, který je právnickou osobou v likvidaci. Je-li těchto osob více a jsou-li oprávněny jednat jménem dlužníka samostatně, má tuto povinnost každá z nich. Insolvenční návrh podávají jménem dlužníka (odstavec 2). Povinnost podat insolvenční

návrh podle odstavců 1 a 2 není splněna, bylo-li řízení o insolvenčním návrhu vinou navrhovatele zastaveno nebo byl-li jeho insolvenční návrh odmítnut (odstavec 3).

18. Podle § 99 ins. zák. osoba, která v rozporu s § 98 nepodala insolvenční návrh, odpovídá věřiteli za škodu nebo jinou újmu, kterou způsobí porušením této povinnosti (odstavec 1). Škoda nebo jiná újma podle odstavce 1 spočívá v rozdílu mezi v insolvenčním řízení zjištěnou výší pohledávky přihlášené věřitelem k uspokojení a částkou, kterou věřitel v insolvenčním řízení na uspokojení této pohledávky obdržel (odstavec 2). Osoba uvedená v odstavci 1 se odpovídá za škodu nebo jinou újmu podle odstavce 2 zproští, jen prokáže-li, že porušení povinnosti podat insolvenční návrh nemělo vliv na rozsah částky určené k uspokojení pohledávky přihlášené věřitelem v insolvenčním řízení, nebo že tuto povinnost nesplnila vzhledem ke skutečnostem, které nastaly nezávisle na její vůli a které nemohla odvrátit ani při vynaložení veškerého úsilí, které lze po ní spravedlivě požadovat (odstavec 3).
19. Žalobkyně uvedla, že žalovaný uzavřel smlouvy o úvěry za společnost jako její jednatel v roce 2011. Ačkoliv úpadek společnosti byl zjištěn až usnesením Městského soudu v Praze v roce 2013, bylo v rámci insolvenčního řízení zjištěno, že v letech 2010 a 2011 vzniklo více než 90 % všech uznaných pohledávek. V dané době byl žalovaný jediným jednatelem společnosti. Z toho dovodila, že žalovaný nepostupoval s péčí řádného hospodáře, když společnost zavázal k několika plněním, které nebyla společnost schopna dodržet, tj. uplatnila důvody ve smyslu ust. § 196 odst. 5 a 6 obč. zák.
20. Pro posouzení, zda rozhodnutí, která jednatel společnosti s ručením omezeným přijal při výkonu své funkce, byla učiněna v souladu s požadavkem péče řádného hospodáře, se soudu nabízí poměrně bohatá judikatura Nejvyššího soudu. Zejména pak soud poukazuje na rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 5036/2015 ze dne 26. 10. 2016, ze kterého se podává, že „není významné, k jakým následkům taková rozhodnutí vedla (jakkoli by byly pro společnost negativní). I kdyby se očekávaný výsledek činnosti jednatele nedostavil, nebylo by z toho možné vyvozovat, že jednatel postupoval protiprávně. Teprve je-li zjištěno, že jednatel společnosti s ručením omezeným nevynaložil úsilí odpovídající hlediskům péče řádného hospodáře, lze zvažovat, zda je povinen společnosti nahradit újmu vzniklou v důsledku takového jednání. Plnění této povinnosti je ovšem nezbytné posuzovat z pohledu ex ante, tj. prizmatem skutečností, které jednatelem byly či při vynaložení příslušné péče (při využití dostupných informačních zdrojů) mohly a měly být známy v okamžiku, v němž dotčená podnikatelská rozhodnutí učinil.“
21. V řízení bylo prokázáno, že žalovaný jako jednatel společnosti uzavřel v dubnu 2011 smlouvu o dílo na výstavbu bytového domu v Xxx, ze které vyplýval zisk v řádu desítek miliónů. Kromě jiného byly nasmlouvány i další zakázky, které měly společnosti přinést další zisky, jak vypověděl svědek T. Zisky z těchto zakázek by pokryly ztráty, která společnost v minulosti měla. Vesměs se jednalo o mimopražské stavby, z čehož vyplývá potřeba dopravních prostředků. Žalovaný zakoupil pouze jedno nové auto, ostatní dvě byla ojetá. Kromě jiného společnost řádně splácěla do doby, než jí byly zastaveny platby od (zejména hlavního) odběratele v důsledku odstoupení od smlouvy. Společnost se řádně proti chování pardubického odběratele bránila. Jaký způsob vybrala, však nemůže jít k tíži žalovaného, když tento je povoláním stavař a na tuto odbornou práci si najal osobu z řad advokátů, která byla odborně způsobilá nastalý konflikt řešit. Ze znaleckého posudku vyplývala prostavěnost v částce 27 505 230 Kč. V daném případě tak zde není důvodu, aby žalovaný ručil za závazky společnosti a byl tak povinen zaplatit žalobkyni požadovanou částku, když v době, kdy uzavírala společnost se žalobkyní úvěry, tato měla za to, že bude mít dostatek prostředků ke splnění svých závazků.

22. K druhému uplatněnému důvodu k zaplacení žalované částky, tj. ve smyslu ust. § 99 ins. zák., že žalovaný, jakožto jednatel společnosti musel vědět, popřípadě vědět měl, že je společnost v hrozícím úpadku, nicméně ničeho neučinil, a tak porušil i své povinnosti dané insolvenčním zákonem, když většina pohledávek společnosti vznikla v letech 2010 a 2011, kdy společnost už byla předložena, tudíž měl žalovaný povinnost podat sám za společnost návrh na zahájení insolvenčního řízení již v roce 2011, nicméně tak neučinil, soud uvádí následující. To, že se společnost dostala v letech 2010 do finančních problémů, souvisí se specifickým druhem podnikání ve stavebnictví, jakož i se stavební krizí v roce 2010. Z provedeného dokazování vyplynulo, že společnost měla dostatečný podnikatelský záměr, nasmlouvané kontrakty, tedy byla zde reálná možnost v provozu podniku pokračovat. To potvrzuje i znalecký posudek, výpověď svědka a zároveň téměř kompletní splacení úvěru až na částku cca 350 tis. Kč. V případě že žalobkyně tvrdí, že již v roce 2010 potažmo v roce 2011 byla společnost v úpadku, pak nebyl důvod, aby z její strany byla společnost vyhodnocena bez negativních informací („riziková okolnost nulová, žádný problém nezjištěn“), a úvěry neměly být schváleny a poskytnuty a žalobkyně měla sama jednat s péčí řádného hospodáře. Pokud nebyly účetní závěrky (jak tvrdí) založeny ve sbírce listin, měla si je od společnosti vyžádat. To neudělala, úvěr poskytla, odpovědnost nese sama.
23. Jelikož soud shledal žalobu nedůvodnou, když dospěl k závěru, že žalovaný neporušil péči řádného hospodáře s ohledem na specifčnost podnikání a krizi ve stavebnictví v roce 2010, a jako celek ji zamítl, nezabýval se již výší vymáhané částky.
24. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 142 odst. 1 o. s. ř., neboť žalovaný měl ve věci plný úspěch. Žalovanému vznikly náklady právního zastoupení dle § 7 a § 11 vyhl. č. 177/1996 Sb. (AT) ve výši 14 580 Kč za 1 úkon právní služby (z punkta sporu 1 560 994,48 Kč), přičemž žalovaný provedl 8 úkonů ve věci (převzetí věci a příprava zastoupení, podání ze dne 11. 1. 2021, podání ze dne 22. 2. 2021, podání ze dne 25. 6. 2021, účast na jednáních dne 10. 10. 2019, 10. 12. 2020, 23. 9. 2021 a dne 9. 12. 2021), 8 paušálů po 300 Kč dle § 13 odst. 3 AT, to vše navýšeno o 21% DPH dle § 137 odst. 3 o. s. ř. (24 998,40 Kč), celkem 144 038,40 Kč k rukám jeho advokátky (§ 149 odst. 1 o. s. ř.) JUDr. Kateřiny Douchové, Ph.D. Lhůta ke splnění povinnosti byla stanovena podle ust. § 160 odst. 1 věta první o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do patnácti dnů ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze, prostřednictvím soudu nadepsaného.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný navrhnout výkon takového rozhodnutí.

Praha 9. prosince 2021

JUDr. Kateřina Malíková
soudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje M. J.